BRUZZ

Vluchteling N.V.: Bassel, van een rubberbootje naar het podium

Brussel 20/06/2016 - 12:32 © Mathias Declercq / BRUZZ

Bassel is een getalenteerde cellist, die vooral met zijn eigen muziekprojecten wil bezig zijn. © Facebook

Vluchteling en miserie hoeven geen synoniemen te zijn. op Wereldvluchtelingendag serveren we u drie portretten van Brusselse nieuwkomers die de koe bij de horens vatten. Maak kennis met cellist Bassel. Deze zomer nog in een rubberbootje, vandaag op verschillende podia met onder meer Piet Maris.

Een klassiek geschoolde cellist met een vorming van 8 jaar achter de kiezen. Door Rusland, Qatar en Duitsland getrokken met verschillende orkesten en ensembles. Een hoop ervaring met het filmen van muziekvideo's, eigen producties en een uitgaansleven vol wilde nachten en concerten. Weinig doet vermoeden dat dit het verhaal is van een 20-jarige Syriër die vorige zomer als vluchteling in ons land aankwam.

'Ik heb veel te hard gewerkt als muzikant om op mijn status als vluchteling te moeten teren.' Het zijn de woorden van Bassel, een muzikant uit Damascus, Syrië. Een bruisende stad was Damascus, vol met toffe clubs. Een undergroundscene waar zelfs veel Europese steden jaloers op zouden zijn en een ingesteldheid die dichter bij de Westerse manier van leven aanleunt dan bij de traditionele Syrische manier van leven.

Het nieuwe Beirut

"Ik was gelukkig in Damascus. Ik amuseerde me rot, genoot van het uitgaansleven, speelde elke week concerten en werkte aan mijn eigen muziek", vertelt Bassel. Als twintigjarige muzikant heeft hij al een aardig palmares opgebouwd en speelde hij met verschillende orkesten soms voor zalen van meer dan 2000 man. "Ik ben ervan overtuigd dat Damascus binnen tien jaar het nieuwe Beirut wordt. Vrouwen openen clubs, iedereen is heel open en tolerant, en het nachtleven is uniek", schetst hij een beeld van Damascus dat niet bepaald strookt met het beeld van de doorsnee Westerling.

"Natuurlijk is het oorlog", erkent Bassel wel. "Ik woonde in een klein dorpje net buiten Damascus. Er sloegen voortdurend bommen in. In het begin realiseerde ik me dat als ik iets langer op een bepaalde plaats was blijven staan of net iets sneller had gestapt, ik in één van de vele explosies was omgekomen. Na een tijdje word je het gewoon. Ik stapte gewoon door, op weg naar school of naar mijn werk. Ook al waren ze nog lijken van de straat aan het halen."

40 mensen op een bootje

Uiteindelijk zag Bassel het artistieke leven waar hij zo dol op was afbrokkelen en de situatie in Damascus escaleren. Toen zijn Ierse nonkels hem overtuigden om zijn geluk te beproeven in Europa, begon hij zich samen met familie en zijn vriendin voor te bereiden op de oversteek. Terwijl de moeder en de zus van Bassel na enkele mislukte pogingen maar liefst elk 2800 euro betaalden om met een vissersboot de Oceaan over te steken, koos hij ervoor om samen met zijn vriendin de oversteek te wagen op een rubberen bootje.

"Het was een gammel bootje, gebouwd voor 8 tot 15 personen. Ik telde zeker 40 mensen op de boot. Maar ik wist dat ik er zou geraken. Ik kon simpelweg niet alle ellende in Syrië ontvlucht zijn om dan aan mijn einde te komen op zee", vertelt Bassel zelfzeker. Het bootje hield het maar net, Bassel reisde onmiddellijk door via Griekenland naar Oostenrijk. Uiteindelijk kwam hij toe in België, waar hij asiel aanvroeg.

'Hard gewerkt om er te geraken'

Bassel verblijft nu zo'n 9 maanden in Brussel, en heeft op die korte tijd zich gemanifesteerd als muzikant. Hij begon mee te spelen in verschillende jam sessies in Brussel en werd uiteindelijk ingelijfd door bekende Brusselse muzikanten als Piet Maris in diens band Jaune Toujours. Toch ligt zijn prioriteit bij zijn eigen projecten, waar hij traditionele soefi muziek combineert met jazz, elektronische muziek en trance. Verder is hij bezig aan een groot project waarmee hij alle Syrische creatievelingen over heel de wereld in kaart wil brengen door middel van een overkoepelende website.

"Ik heb heel mijn leven hard gewerkt om als muzikant te geraken waar ik nu sta. Geen haar aan mijn hoofd dat er nu aan denkt om mijn status als vluchteling uit te buiten om aan concerten of aandacht te geraken", is hij vastbesloten. "Ik zou dat kunnen doen, dan zou ik waarschijnlijk meer spelen en ook meer geld kunnen verdienen. Maar ik kom liever met weinig rond dan het medelijden in de ogen van de mensen te moeten zien wanneer ik ergens aangekondigd word als vluchteling. Ik ben muzikant, punt uit."

Op Wereldvluchtelingendag serveert BRUZZ u de driedelige portretreeks 'Vluchteling N.V.', waarbij enkele ondernemende vluchtelingen in Brussel hun verhaal vertellen. Het zijn mensen die hun status als hulpbehoevende ontgroeid zijn. Niet als vluchteling, maar als zelfstandige denkers en doeners kijken ze vooruit en bouwen ze hier een leven op. Door gewapende conflicten en vervolgingen waren vorig jaar wereldwijd 65 miljoen mensen op de vlucht, een record, blijkt uit cijfers van de VN.